

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3302/2021
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Жарко Раданов, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1171/21 од 12.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против преиначујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1171/21 од 12.10.2021. године (став први и став други изреке).

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против преосталог дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1171/21 од 12.10.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против преосталог дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1171/21 од 12.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1662/2020 од 22.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу за период од јула 2017. године закључно са јулом 2020. године, исплати на име мање исплаћене основне зараде појединачно опредељене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да

туженом накнади трошкове поступка у износу од 72.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1171/21 од 12.10.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена, па је првостепена пресуда преиначена тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде за период од августа 2017. године закључно са јулом 2020. године, исплати укупан износ од 11.598,11 динара, са каматом на појединачне месечно опредељене износе од доспелости до исплате, све ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, у преосталом делу жалба тужиоца је одбијена, а првостепена пресуда потврђена. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Претходном оценом дозвољености ревизије тужиоца изјављене против преиначујућег дела другостепене пресуде, Врховни касациони суд је нашао да тужилац, против тог дела другостепене пресуде нема правни интерес за подношење ревизије, пошто је тим делом побијане пресуде његова жалба делимично усвојена, одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 410. став 2. тачка 4, у вези члана 413. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. ЗПП посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Побијана пресуда је у складу са правним ставом израженим у одлукама Врховног касационог суда о императивној примени Закона о привременом

уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зараде и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“, бр. 116/14, у примени од 01.11.2014. године) и о томе да се минимална цена рада, прописана законом, не може користити као основица на коју ће се применити коефицијент из уговора о раду у ситуацији када је зарада која је тужиоцу обрачунавана и исплаћивана у спорном периоду била виша од тадашње минималне зараде, имајући у виду да је предмет тражене правне заштите накнада штете због обрачуна зараде тужиоцу у периоду важења горе наведеног закона, па је одлучено као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 06.08.2020. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 570.000,00 динара. Поднеском од 03.11.2020. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 607.649,73 динара. На дан преиначења тужбе 1 евро је, према средњем курсу НБС, износио 117,5640 динара, па вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде (596.051,62 динара) представља динарску противвредност 5.070,02 евра. Првостепена пресуда донета је 22.02.2021. године. Другостепена пресуда донета је 12.10.2021. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић